

Актуально

Посіяли озимі культури

На підприємстві завершилася осіння посівна. Традиційно рухаючись курсом органічного землеробства, ми і під час осінніх польових робіт продовжували шукати й нові прийоми для подальшого удосконалення нашої технології.

Перш за все це стосується вирощування однієї з основних культур – пшениці озимої. Нинішнього року ми випробували кілька сортів. Вже вкотре найкращий результат за врожайністю і якістю зерна показав сорт Відрада, виведений на Білоцерківській дослідно-селекційній станції. Тому посіяли його й цієї осені. Крім того, використали посівний матеріал ще кількох вітчизняних сортів: Щедра нива, Щедристь, Ера, Чародійка. Також придбали насіння кількох сортів німецької селекції. Вони вже акліматизовані в Україні, тож маємо сподівання отримати від них вагомий врожай у наших умовах.

Одну площу ми виділили під випробування ще шести вітчизняних сортів. Також заклали демонстраційне поле, на якому свої ділянки мають ще понад півтора десятка сортів цієї культури. Таким чином ми виявимо сорти, які найкраще підходять для органічного землеробства і, можливо, у майбутньому займуть великі площі на наших полях.

Уже зійшло жито. Цього року ми віддали перевагу сортам силосного спрямування, які мають розвинену листяно-стеблову масу. Це, насамперед, цінно для використання цієї культури у зеленому конвеєрі. Косити жито на зелений корм можна вже у травні. Важливо й те, що на звільнених площах можна отримати другий врожай, посіявши пізні зернові, зокрема, кукурудзу на силос. Загалом ми посіяли близько 1500 га озимих зернових культур.

Звісно, плани аграріїв завжди коригує природа. На жаль, цієї осені повторилася ситуація, що й торік, коли тривогу викликає посуха. За даними метеорологів, за 9 місяців випала лише третина норми опадів. Утім, перед початком сівби пройшов дощ, тож ґрунт отримав певну кількість вологи. Це добре вплинуло на проростання зерна жита. Тож чекаємо, що підуть дощі й, у поєднанні з перевагами нашої системи органічного землеробства, дозволять одержати добрий врожай.

Те, що ці сподівання не марні, підтверджує цього річковою врожай, отриманий у важких погодних умовах. Попри песимістичні прогнози, маємо й достойний врожай соняшнику. Він вищий, ніж у багатьох господарствах з інтенсивним землеробством.

Отже, роботи на осінніх полях закінчено. А щоб вчасно і якісно закласти основу для майбутнього врожаю, на підготовці ґрунту й сівбі високопрофесійно, як завжди, працювали механізатори Іван Гетало, Сергій Аглотков, Василь Затона, Юрій Сиволога, Григорій Резинка, Сергій Карпенко, водії Василь Гарчун, Анатолій Антоненко, Василь Ярченко.

Павло Панов, агроном

Більшає прихильників органічного господарювання

Все більше людей в нашій країні цікавляться виробництвом органічної продукції. Тому керівники підприємств, державні діячі, політики, бізнесмени – часті гості нашого господарства. Нещодавно «Агроєкологію» відвідав народний депутат України Олександр Гергега.

Генеральний директор підприємства Гліб Лук'яненко показав гостю поля, на яких чотири десятиліття не застосовуються агрохімікати, ґрунтообробну техніку, познайомив з виробництвом тваринницької продукції. Головний агроном Сергій Козін докладно розповів гостю про технології органічного землеробства, відповів на велику кількість запитань. Спробував Олександр Гергега й страви, приготовані з органічних продуктів, вироблених в «Агроєкології».

Завдяки цьому візиту, спілкуванню, народний депутат зміг переконатися, що органічні технології працюють й дають результат, в тому числі – й економічний. А ми раді, що серед народних обранців тепер є ще один прихильник органічного господарювання й харчування.

Павло Захарченко, завідувачий відділом постачання

Духовність

У день Різдва Пресвятої Богородиці освячений храм у Михайликах

Освячення храму праведного Симеона Богоприїмця здійснив Високопреосвященніший Филип, митрополит Полтавський і Миргородський

21 вересня 2017 року стало, без перебільшення, однією із найвизначніших дат в історії Михайликів. Цього дня відбулося освячення храму праведного Симеона Богоприїмця, яке здійснив Високопреосвященніший Филип, митрополит Полтавський і Миргородський.

Зведення храму – справа, яка не терпить метушні й поспіху. Саме тому освячення його у Михайликах чекали кілька років. Уже давно зведено стіни, велась богослужіння, але треба було ще багато зробити. Так, після завершення будівництва самої споруди, щороку з'являлися новинки у внутрішньому наповненні храму: панікаділо, мармуровий іконостас, царські й дияконські врата тощо. А нещодавно свої місця зайняли всі ікони в іконостасі й дзвони. Храм набув довершеного стану.

– Повне освячення храму відбувається, коли він має все, необхідне для цього, – ікони, жертвник, престол і так далі, – пояснив секретар Полтавської єпархії протоієрей Михайл Волощук. – Узагалі літургію можна служити в будь-якому місці, звісно, з дотриманням певних правил. Але до храму є канонічні вимоги, і їх треба було виконати. Так, багато часу пішло на створення іконостасу. Всі ікони у ньому поставлені вже цими днями. Тепер, після освячення, храм діятиме по всіх церковних канонах.

...У день Різдва Пресвятої Богородиці піднесений настрій відчувався по всьому селу. Усміхнені, святково вбрані люди зібралися біля храму задовго до початку служби. Тут були мешканці Михайликів, сусідніх сіл, гості з Києва, Полтави, Шишака, Охтирки. Незважаючи на те, що в ПП «Агроєкологія» був робочий день, зібралося й чимало працівників підприємства, адже керівництво дозволило всім бажаним відлучитися з робочих місць на свято. Церковне подвір'я прикрасили квітами, але ще більше тішило око те, що на свято прийшло багато молоді й дітей. І от, у призначений час, прибув митрополит Филип. Його зустріли мелодійні звуки нових дзвонів і дітлахи, які привітали Владика віршами, букетами й короваем. А після зворушливої зустрічі всі рушили до церкви.

Усередині приміщення ледве вмістилися всі, хто хотів потрапити на службу. Стояли навіть на бокових сходах і верхній галереї. Високопреосвященніший Митрополит Филип освятив храм і провів першу у вже освяченому храмі Божественну літургію. Архієрейське богослужіння – особливо урочисте, красиве, у ньому разом із Владикою взяли участь секретар Полтавської єпархії протоієрей Михайл Волощук, благочинний Дикансько-Шишацького благочиння протоієрей Богдан Брянчик, ключар Полтавського Свято-Макаріївського кафедрального собору протоієрей Миколай Довганич, протоієрей Олександр Дубовий. Неземними здавалися голоси учасників Архієрейського чоловічого квартету, які цього дня зайняли місце півчих храму. Все налаштувало на молитовний лад, допомагало віддалитися від земного, мирського й поринути у духовне.

Уважно вислухали присутні історію життя Пресвятої Богородиці, Різдва якої святкували цього дня. А вже лише найкраща й найправедніша з жінок могла народити Спасителя. Появи такої жінки чекали дуже довго. Нарешті, в родині Іоакима й Анни з'явилася дівчинка – єдине дитя вже немолодого подружжя. Хоча батьки її були людьми праведними, високодуховними – дітей вони тривалий час не мали. У ті часи іудей вважали це своєрідним гріхом. Тож через це Іоаким і Анні довелося зазнати і зневаги й глузувань. Утім, вони продовжували молитися Господу, прохаючи про дитину. Одного разу їм явився архангел Гавриїл, який сповістив, що в них буде дочка, і передіркі їй велику місію.

Дівчинку назвали Марією. Ще молячись про народження дитини, батьки пообіцяли віддати її для служіння у храмі. Так вони й зробили, коли дівчинці було три роки. Від народження маючи всі найкращі якості, вихована у храмі, в любові до Бога, Пресвята Діва Марія стала жінкою, заради якої, як і звіщав архангел Гавриїл, «благословляється всі роди земні, через Неї дається спасіння всьому світові»...

Під час святкової служби настоятель храму Георгій Бабанський був введений у сан протоієрея. Таким чином були відзначені його щоденні труди, спрямовані на духовне благо людей, розвиток церковної громади.

Щоб храм у Михайликах з'явився й став центром духовності для цього краю, багато людей доклало своїх зусиль. Всіх їх вшанували цього дня. І першими – Семена Свиридоновича Антонця й Антоніну Семенівну Антоненце. Саме Семен Свиридонович виплекав ідею подарувати односельцям храм. Завдяки його духовному баченню

й організаторському таланту постала ця велична красива споруда. А дякуючи наполегливості й відмінному відчуттю прекрасного Антоніни Семенівни, всередині храму все не лише відповідає православним канонам, а також має високу художню цінність. Праця родини Антонців була відзначена нагородами від Предстоятеля Української Православної Церкви: Семену Свиридоновичу вручили орден Благовірного князя Володимира, Антоніні Семенівні – орден Рівноапостольної княгині Ольги.

Нагороди Української Православної Церкви отримали й інші достойники, причетні до становлення храму. Орден Благовірного князя Ярослава Мудрого отримав протоієрей Михайл Волощук. Митрополит особисто вручив Архієрейській грамоті працівникам ПП «Агроєкологія», які своєю працею найбільше долучилися до зведення храму, – Наталії Литвин, головному бухгалтеру підприємства, Катерині Ярченко, старшому диспетчеру, Павлу Захарченку, начальнику відділу постачання, Наталії Маначинській, технічній, Володимирі Сиренку, інженеру-будівельнику підприємства на час будівництва храму, В'ячеславу Халецькому, адміністративному директору на час будівництва. Грамоти удостоєний сільський староста Михайло Михайлик. Особливу подяку митрополит склав митцям, роботи яких стали окрасою храму, – художнику, члену Національної спілки художників України Олександр Тарасенку, який написав ікони для іконостасу, скульптору, члену Національної спілки художників України Володимир Кочмару, автору врат іконостасу, творцю мармурового іконостасу Євгену Пархоменку, майстру, іконописцю Олександр Криворучку, який виконав позолоту ікон, майстрам-ковалям, які прикрасили храм декоративною ковкою – Валерію Дмитрієву, Сергію Гуцаку, Олександр Бєлдаєву. Грамоти і благословення Владики отримали члени будівельної бригади, що зводила храм, а нині працюють у підприємстві, – Олексій Степанов, Олексій Мавроматіс, а також активісти Людмила Тарадай та Валентина Морозова.

Хвилиною мовчання присутні вшанували пам'ять людей, які брали активну участь у зведенні храму, а нині відійшли у вічність – архітектора, академіка Валерія Трегубова, будівничого Сергія Леденюва, директора підприємства Василя Лубенця.

Отже, відтепер двері храму праведного Симеона Богоприїмця відчинені для всіх, хто має у своєму серці печаль і радості, хто потребує підтримки і Божого слова.

Ганна Козельська

Новини

Працювати над підвищенням надоїв

За 9 місяців 2017 року по господарству одержано на 223 т молока більше аналогічного періоду минулого року.

Серед тваринницьких підрозділів найвагомішу прибавку дав колектив МТФ №4 (завідуючий А.В. Бейгул). Тут за 9 місяців цього року надоїли на 106 т молока більше, ніж торік. На 76 т більше молока одержано на МТФ №2, на 66 т – на МТФ №5.

А от працівники МТФ №1 знизили темпи, надоївши за цей період на 25 т молока менше, ніж торік. Причому, кількість виробленої продукції була меншою і в серпні, і у вересні місяцях.

Попри вагомий результат, виробниче завдання з виробництва молока у вересні залишилося недо виконаним як по галузі, так і по окремих підрозділах. Тож усім є над чим працювати й до чого прагнути.

Олена Кришталь, зоотехнік

Щоб узимку було смачно

Напевне, працівники ПП «Агроєкологія», які харчуються в ідальні підприємства, вже звикли до того, що на їхніх столах взимку з'являються соління, компоти й повидло. Все це ми заготовляємо самі.

Літо й початок осені – пора заготовок. І ми не гаємо часу, щороку створюючи запаси на зиму. Цього року консервування почали, коли достигли полуниці й вишні, потім – малина, абрикоси. Приймали їх від населення і закривали компоти, варення, джем. Продовжили фруктовий сезон заготовки з яблука, слив. І хоча основну частину цієї консервації зберігаємо до холодних місяців, відвідувачі ідальні вже мали змогу полакуватися млинцями із цюгорічним абрикосовим варенням.

Не забуваємо й про соління й консервування овочів. Так, ми встигли засолити огірки, помідори. Замаминувати кабачки. Перекручуємо помідори, які потім додаватимемо до борщу. За деякий час заготовлятимемо квашену капусту.

Узагалі, важко й перелічити всі заготовки. А вже банками з різною консервацією вже заставлені всі полиці в окремому підвалі ідальні. Тому й наступної зими, вже традиційно, урізноманітнимо харчування робітників підприємства цими вітамінними дарами літа. А щоб це стало можливо, доклали свої зусилля й талант, узявши участь у процесі консервування, всі працівники нашої ідальні.

Наталія Зливко, завідувача Михайликівською ідальнею

В Україні представили ветпрепарати з Південної Кореї

Щоб створити нашим тваринам найкращі умови для профілактики й лікування захворювань, ми постійно стежимо за новинками, які з'являються в Україні та світі. З цієї метою нещодавно ми відвідали семінар, де були презентовані південнокорейські розробки.

Нині на ринку ветеринарних препаратів працює чимало компаній – відомих, і не дуже. Тому є можливість купити як оригінальні препарати, так і їхні аналоги. Щойно на українському ринку з'явилася продукція південнокорейської компанії Han Dong Co., LTD, яка успішно реалізує свою продукцію в США, ЄС, Азії.

Представник компанії Сонхун Кім розповів, що вона заснована в 1969 році, виробляє препарати різних форм – для ін'єкцій, зовнішнього застосування, дезінфекції, кормові добавки тощо, має найновіше високотехнологічне обладнання і гарантує високу якість своєї продукції.

– Нашу місію ми бачимо у виробництві препаратів високої якості, які є кращими як для клієнта, так і для навколишнього середовища, – зазначив Сонхун Кім.

До кінця 2017 року фірма планує розпочати реалізацію в нашій країні 8-ми препаратів. Серед них – антибіотики останнього покоління а також препарати, які є джерелом мікроелементів і вітамінів.

Досвідчені ветеринарні лікарі ряду українських підприємств, присутні на семінарі, поставили доповідачам чимало запитань. Висновок, який можна зробити попередньо, – південнокорейські препарати можуть бути заміною дорогої продукції інших виробників. Хоча, звісно, остаточне уявлення щодо ефективності їх у наших умовах можна скласти вже після випробування на українських фермах.

Анатолій Колотай, головний ветеринарний лікар

Ярмарки

Поярмаркували у Великих Сорочинцях

Фото Оксани Прокopenko

Один із найулюблених в Україні ярмарків – Національний Сорочинський – вирував цього року з 22 по 27 серпня. Ярмаркувало на ньому й ПП «Агроєкологія».

За даними організаторів – ТОВ «Сорочинський ярмарок», цього разу свою продукцію у Великі Сорочинці привезли понад 2,5 тисячі учасників. Серед них – близько 380 великих підприємств, понад 800 народних майстрів, 300 закладів харчування тощо. Крім українських учасників, своїми здобутками похвалилися й представники Білорусі, Польщі, Китаю, В'єтнаму.

Під час відкриття ярмарку гостям представили величезний «Коровий мир», спеціально до цієї події спечений на Харківщині. Хлібний велетень вагою понад шість центнерів за результатами зважування посів гідне місце у Книзі рекордів України. Публіку традиційно розважали артисти в образах гоголівських героїв на чолі із самим Миколою Васильовичем, який щедро роздавав автографи всім охочим. Але не обійшлося і без сумної нотки: цього року вперше за пів-

вікову історію проведення сучасного Сорочинського ярмарку віз з акторами не тягнули воли. Організатори пояснили, що напередодні відкриття воли захворіли, тож довелося їх замінити на коней. Утім, багато хто приїждить на ярмарок, зокрема, й для того, щоб побачити цю своєрідну візитівку заходу, показати екзотичних для нашого часу тварин дітям. Тому залишається сподіватися, що до чергового ярмарку воли одужають чи, принаймні, в них з'являться «наступники».

Цього року Полтавщина окремо представила кожен район області. Експозиції розмістилися в спеціально облаштованих павільйонах. Виступи учасників художньої самодіяльності районів проходили на загальній сцені.

Цього року районна влада довірила саме нашому підприємству бути представниками Шишацького району. Ідея експозиції – органічне виробництво. І нам було, що показати публіці, чим похастувати гостей. На ярмарок ми привезли широкий асортимент органічних продуктів: різне зерно, борошно і крупи, соняшникову, лляну й гірчичну олію, бездріжджовий хліб, спечений з нашого органічного борошна, мед. Ті, хто завітали до нашого павільйону, змогли скуштувати смачні страви з органічної яловичини, продегустувати різноманітну олію. Пре-

зентацію органічної яловичини провів наш партнер, спеціаліст по м'ясу Алік Мкртчян. Надзвичайний інтерес у відвідувачів павільйону викликала розповідь про діяльність нашого господарства Віктора Самородова, члена Полтавського товариства сільськогосподарства, доцента кафедри екології Полтавської державної аграрної академії. Радо зустрічала відвідувачів експозиції Юлія Лега. Гості отримали нові книжки про органічне землеробство, примірники газети «АгроЕко», сувеніри, а також придбали нашу органічну продукцію, яку пропонували Мирослава Поворознюк, Марина Кулага, Оксана Манжура, Артур Кузіло. А на сцені, крім самодіяльних артистів району, виступили також учасники шкільної екологічної агітбригади «Джерело» Сагайдацької загальноосвітньої школи, дружба «Агроєкологія» з якою триває вже не перший рік.

Всі, хто завітав протягом роботи ярмарку до нашого павільйону, залишилися задоволені і продукцією, і частуванням, і отриманими знаннями про органічне господарювання. Отже, «Агроєкологія» успішно представила район і стала однією з родзенок експозиції всієї Полтавщини.

Оксана Прокopenko, заступник генерального директора з тваринництва

Органічні продукти для столичних споживачів

Одним із найяскравіших заходів, на який кожної осені чекають виробники і споживачі органічної продукції, – Всеукраїнський Ярмарок органічних продуктів, – відбувся 23 вересня у Києві, на Контрактовій площі. Традиційно взяло у ньому участь і наше підприємство.

Організатором заходу, як і минулі роки, стала Федерація органічного руху України. Підтримку надали Київська міська державна адміністрація, Міністерство аграрної політики та продовольства України, Міністерство екології та природних ресурсів України, Державний секретаріат Швейцарії з економічних питань.

У Києві ми привезли широкий асортимент нашої органічної продукції – різні види круп, борошна, олії. Вперше ми представили столичній публіці лляну олію. А щоб споживачі змогли переконалися в її високій якості – влаштували дегустацію. І виявилось, що прихильники здорового харчування активно цікавляться цим продуктом. Тож вони його і куштували, і охоче купували.

Багато відвідувачів ярмарку зізналися, що прийшли спеціально за продукцією «Агроєкологія». Дехто купує її вже не перший рік. Інші – вирішили спробувати ці продукти вперше. Тож невдовзі вся продукція була розкуплена.

Проте, ярмарок триває лише один день. Тому покупці цікавилися, де можна придбати нашу продукцію в інший час, говорили, що хотіли б постійно купувати у Києві продукти виробництва «Агроєкологія».

Презентуючи своє, ми не забули ознайомитися і з товаром, який привезли на ярмарок колеги з інших підприємств. Порівняно з попередніми ярмарками, органічний асортимент розширився, з'явилися нові виробники.

На ярмарку можна було скуштувати і придбати різноманітні молочні і м'ясні продукти, овочі, фрукти, ягоди і навіть органічне вино. І це радує, адже свідчить як про розвиток органічного сектору, так і про підвищення попиту на цю продукцію серед українських споживачів.

Як завжди, організатори намагалися зробити ярмарок заходом, де можна не лише скуштувати, але й відпочити. Тут можна було посмакувати приготованими на свіжому повітрі органічними стравами. На сцені постійно виступали музичні колективи, розігрувалися конкурси, лотереї тощо. Переможці фотоконкурсу «Органічна сім'я» отримали сертифікати на придбання органічних продуктів.

Отже, чергове «органічне» свято пройшло успішно, а ми вже вкотре переконалися у популярності органічної продукції та правильності органічної стратегії нашого підприємства.

Ольга Гурін, бухгалтер

Особистість

Надія Одокієнко: життя у труді на благо людей

Немає в «Агроекології» такої людини, яка б не спілкувалася з Надією Одокієнко. Адже вже понад чверть століття вона працює на посаді інженера з охорони праці і особисто інструктує кожного, хто приходить на роботу в господарство. Її знають і цінують всі – і керівництво, і персонал.

Надія Іванівна Одокієнко народилася в селі Горіві Потеряйки Решетилівського району. Зараз цього маленького населеного пункту вже немає на карті – всі його мешканці перебралися в більшій перспективніші Братешки. А тоді в Горівих Потеряйках вирувало життя. Надія Іванівна прожила в рідному селі до 17 років, а потім вступила до Полтавського плодоовочевого технікуму. Навчання в ньому запам'яталося не лише безтурботною студентською юністю, а й знаковою зустріччю, яку Надія Одокієнко часто згадує й тепер – із всевітньовідомим вченим – сорто-випробувальником і селекціонером Петром Захаровичем Шеренговим. Він тоді був керівником Решетилівської плодово-ягідної сортодільниці, писав кандидатську дисертацію. Надія Іванівна на сортодільниці, яка розташовувалася на околиці села Жовтневого, проходила практику.

– Ми, студенти, проводили на станції фенологічні спостереження, – ділиться вона спогадами. – На станції проходили випробування сорти різних культур – яблуні, груші, сливи, абрикоси, смородини, полуниці, малини, агрусу. Для об'єктивності досліджень кожен сорт мав лише номер. Ніхто не знав ні назви, ні автора сорту. З весни, від розпукування бруньок, до закінчення вегетації восени, потрібно було вести щоденні записи про стан рослин. Визначали також, у плодів яких «номерів» найкращий смак, аромат, здатність до тривалого зберігання тощо. Я заносила всі дані в спеціальний журнал. Потім ці дані відправляли у Київ і на їхній основі відбирали найкращі зразки та рекомендували ці сорти до подальшого вирощування.

Тоді на сортодільній ділянці садом агроном працювала дружина П. З. Шеренгового – Ольга Федорівна – а також спеціальна бригада робітників. Багато робіт виконували студенти-практиканти.

Ми на практиці навчилися своїй професії і мені це дуже подобалося. Під керівництвом Петра Захаровича саджали дерева, прищеплювали, обрізали тощо. Запам'яталося смородина, сорти якої виводив керівник станції. Ми нарізали з неї пагони, потім висаджували їх. З куща такої смородини збирали по відрі ягід. Петро Шеренговий завжди був уважний до всіх нас, багато чому навчив. Запам'ятався як людина розумна, культурна, інтелігентна, спокійна. Не пам'ятаю, щоб він на когось крикнув чи обізвав. Якщо хтось робив щось не так, Петро Захарович спокійно робив зауваження, але винуватцю від цього ставало так соромно, що той вже намагався не повторювати своїх помилок.

Школа Петра Шеренгового допомогла Надії Одокієнко, коли вона отримала диплом агронома-садовода й поїхала працювати за розподілом у колгосп ім. Калініна у селі Новомихайлівка Решетилівського району. Пропрацювала там лише рік, але цього вистачило, щоб створити садок площею 40 га. Разом із бригадою, в якій трудилися четверо пенсіонерів, посадила тисячі саджанців яблуні, груш гарних сортів. Садок той плодоносить і дотепер.

А потім був переїзд до села Братешки. Там, у колгоспі ім. Шевченка, з 1961 по 1972 рік працювала головним агрономом. Успішна праця молоді трудоволюбивої жінки не залишилася непоміченою, і їй запропонували очолити господарство в селі Сухорабівка того ж Решетилівського району. Тож з 1972 по 1983 рік Надія Іванівна була головною колгоспним ім. Щорса. Та якщо хтось думає, що робота голови колгоспу – це лише авторитет, пошана і підписування документів у світлій конторі, то це далеко не так. Праця була важкою, особливо, якщо зважати на те, що водночас на жіночих плечах трималися дім і родина.

Надія Одокієнко

– Бувало, до 12-ї години ночі знаходився біля комбайнів, а тоді приходиш додому, і там ще купа роботи, – згадує ті часи Надія Одокієнко. – Тоді вже в мене було двоє дітей. Тож треба і піч затопити – топили тоді вугіллем, і їсти зварити, й одяг попарити...

А ще ж Надія Іванівна заочно навчалася в Полтавському сільськогосподарському інституті, закінчивши який у 1974 році отримала диплом вченого-агронома. І все встигала, колгосп був у районі на доброму рахунку.

Так склалося, що 1983 року довелося ще раз переїхати – цього разу до села Михайлики Шимашького району. Живучи тут, спочатку працювала агрономом-насіневодом від районного

сільгоспуправління, потім – головою сільпо, після цього – економістом з рослинництву колгоспу ім. Орджонікідзе. 1991 року в цьому ж господарстві обійняла посаду інженера з охорони праці, на якій і працює вже 26 років. Загалом же за її плечима – понад півстоліття трудового стажу. Зараз Надія Іванівна проводить різні інструктажі, навчання з охорони праці, веде велику документацію. Так, самих лише інструкцій з усіх видів робіт на виробництві розроблено 200 штук, і ще 60 – посадових, що стосуються керівників і спеціалістів. Жодна людина, приходячи працювати на роботу в ПП «Агроекологія», не буває допущена до роботи, поки не пройде інструктаж з охорони праці. Часто Надію Іванівну можна побачити й у різних підрозділах підприємства. Охоче передає вона свій досвід молодому спеціалісту з охорони праці – Артуру Кужилку, який став надійним помічником у її відповідальній роботі.

– Робота мені подобається, – зізнається Надія Іванівна. – Працюю, і працювати ще хочеться. Завжди намагаюся бути в курсі всього, що відбувається в галузі охорони праці. Стежу за змінами в законодавстві, привожу у відповідність до них документацію на підприємстві.

Не сидить жінка без діла й поза виробництвом. До минулого року ще утримувала у власному господарстві корову. Зараз має козу, птицю. Тож поратися починає ще до початку робочого дня на підприємстві.

Пишається Надія Іванівна й тим, що виростила трьох синів – Юрія, Володимира й Івана. Так, Володимира Григоровича Веклича дуже добре знають всі Михайлики, адже вже багато років очолює педагогічний колектив місцевої школи, даючи путівки в життя багатьом юним односельцям.

А 6 жовтня Надія Одокієнко відзначила свій 75-й день народження. Керівництво, колектив ПП «Агроекологія» сердечно вітають її із ювілеєм та бажають міцного здоров'я ще на довгі роки, щастя, благополуччя, успіхів в усьому, завжди залишатися такою ж оптимістичною, активною, щирою, доброю, чудовою людиною і фахівцем.

Юлія Лега,
завідуюча відділом кадрів

Шкільне життя

Освітній заклад нового типу

У новому статусі розпочала черговий навчальний рік школа у Михайликах. Тепер це – Михайликівський навчально-виховний комплекс «Загальноосвітній навчальний заклад I-III ступенів – дошкільний навчальний заклад» Шишацької селищної ради Полтавської області.

Зміни відбулися на підставі рішення сесії Шишацької селищної ради, прийнятого в травні нинішнього року. Торкнулися вони не лише самої школи, а й ДНЗ «Дзвіночок»: обидва навчальних заклади, шкільний і дошкільний, об'єдналися, утворивши навчально-виховний комплекс. І це відповідає вимогам часу.

Об'єднання відбулося з метою реформування у освітній заклад нового типу, – пояснює його директор Володимир Веклич. – Зараз у країні йде реформа освітньої галузі. Нещодавно прийнятий новий Закон України «Про освіту». І таке освітнє утворення, як навчально-виховний комплекс, дасть можливість краще реалізувати право на освіту юних сільських мешканців.

Одне з положень реформи – перехід на 12-річну систему шкільної освіти. При цьому у трьох старших класах школярі матимуть більше часу і можливостей, щоб зробити вибір професії, навчального закладу, в якому її здобуватимуть, чи бажаного місця роботи. Щоправда, цього річні першачки ще вчитимуться 11 років. А ось першокласники, які підуть до школи наступного вересня, закінчуватимуть 12-річку. І у Михайликівському освітньому закладі вже зараз є умови для успішної профорієнтації і навіть опанування професії: протягом багатьох років він славиться високим рівнем викладання автосправи. Чимало тих колишніх школярів, які зараз працюють водіями, або починали свій трудовий шлях з цієї роботи, отримали водійське посвідчення саме завдяки навчанню тут. Це, зокрема, і працівники ПП «Агроекологія»: Василь Гарячун, Василь Лега, Іван Маслівець, Сергій Карпенко, Григорій Резинка, Валерій Макаренко, Андрій Хоролець, Олександр Чернишенко, Геннадій Нечай, Володимир Руденко.

Нинішнього року школа вчергове успішно пройшла акредитацію в МВС, вже вкотре підтвердивши серйозний підхід до викладання автосправи й отримавши право на підготовку водіїв транспортних засобів. А стала можливою ця приємна подія перш за все завдяки старанням

На перших уроках школярі дізнавалися про європейський шлях України

вчителя автосправи Леоніда Михайловича Супрунова та майстра виробничого навчання Віктора Сергійовича Денисенка. Зараз це – єдина школа в громаді та районі, після навчання в якій по досягненню 18-річного віку можна отримати водійське посвідчення категорій С, С1. У планах – отримати акредитацію на право підготовки водіїв категорії В. Але поки що реалізувати ці плани не вдається через відсутність легкового автомобіля. Все решта для цього є: і високопрофесійні викладачі, і автоматично, яке, єдине в районі, відповідає всім вимогам, а в області визнане найкращим серед сільських навчальних закладів та одним із кращих узагалі.

Звісно, не тільки цим пишається школа. Так, уже відомо, які життєві напрямки обрали цього річні випускники. Здавалося б, лише нещодавно вони проходили зовнішнє незалежне оцінювання своїх знань, показавши при цьому чудові результати. Найвищі середні бали отримали з математики, української мови, біології – завдяки вчителям відповідних дисциплін Олегу Володимировичу Шоцькому, Марині Олександрівні Тищенко, Марії Дмитрівні Булах. Кожен з цих педагогів підготував щонайменше двох випускників, які отримали під час ЗНО більше 180 балів. Це – Владислав Кривоус, Сергій Осіпов, Тетяна Назаренко, Тетяна Гурін, Руслан Корнієнко. І ось вони – вже студенти: з 18 випускників 17 вступили до вищих навчальних закладів різних рівнів акредитації Києва, Харкова, Полтави, інших міст України та навіть Польщі.

Але життя у школі не завмирає й після випускного вечора. Так, безтурботні дні веселих літніх канікул молодим учням запам'яталися перебуванням у пришкільному оздоровчому таборі з денним перебуванням «Літечко». Програма тут була цікава і насичена. На дітлахів чекали пізнавальні екскурсії, поїздки, змагання, а також якісне повноцінне харчування. Все це стало можливим завдяки спонсорській допомозі від ПП «Агроекологія», яке виділило на оздоровлення дітей значні кошти.

А незабаром розпочався новий навчальний рік – уже не просто в школі, а у навчально-виховному комплексі. Цього року за парти у Михайликах сіли 83 учні, в тому числі 10 першокласників та 5 одинадцятикласників.

Змужнілі, загорілі, відпочили діти прийшли по нові знання. Їх радо зустріли у відремонтованих класах вчителі та друзі. І хоча нинішній ПершOVERесень запам'ятається не лише квітами, а й дощем, погода не завадила проведенню свята. У спортивному залі навчально-виховного комплексу зібралися батьки, гості, вчителі, учні. Головними на цьому заході були першокласники. З допитливими оченятами, хтось радісний, а хтось, можливо, із слезами на очах, прийшли перший раз у свій перший клас. Їх радо зустріла шкільна мама – Віталіна Михайлівна Корнієнко. А завести першокласників на урочисту лінійку випала честь найстаршим учням – одинадцятикласникам.

Багато теплих слів було сказано на адресу школярів вчителями і гостями свята. Щиро привітав учнів сільський староста Михайло Миколайович Михайлик.

Цікаво і змістовно провели вчителі перші уроки: «Україна – це Європа», «З Україною в серці», «Моя Україно, тебе я кохаю» та інші. На них йшла розмова про любов до України, її цілісність, суверенітет, про громадянську свідомість та інтеграцію в єдиний Європейський світ.

Отже, попереду – подолання сходинок шкільних наук. Упевнені, що воно буде цікавим і корисним для учнів. А педагогічний колектив зробить все, щоб допомогти їм на шляху пізнання.

Оксана Шоцька,
заступник директора Михайликівського
навчально-виховного комплексу

Шляхом знань – до щастя

У День знань 74 учнів гостинно зустрів Ставківський навчально-виховний комплекс «Загальноосвітня школа I-III ступенів – дошкільний навчальний заклад». Серед них 12 першачків та 6 одинадцятикласників.

Традиційну лінійку урочисто відкрила заступник директора з навчально-виховної роботи Олена Олександрівна Клименко. Тепло привітали учнів начальник управління праці та соціального захисту населення Зінківської районної державної адміністрації Віктор Іванович Півень та сільський голова Ставківського Володимир Васильович Баран.

Щоб перший день нового навчального року запам'ятався надовго, учні підготували цікаву програму для друзів, батьків і вчителів. Її ведучими були восьмикласниця Аня Храпач і дев'ятикласниця Владислава Йовенко. Першокласники проспівали пісню про 1 вересня, прочитали вірші. А учні 11 класу поділилися своїм баченням навчання у випускному класі. Вони зазначили, що останній рік у школі для них буде особливо відповідальним і запевнили, що не підведуть своїх учителів.

Усіх присутніх розважила сценка, яку підготували учні різних класів. Вони розіграли казку, героями якої виступили Королева Знань (Яна Кріпак, 8 клас), Букварик (Максим Півень, 2 клас), Шпаргалка (Ліза Білоус, 5 клас), Лінгвіст (Вікторія Чаус, 5 клас), Одиниця (Віталій Білоус, 8 клас). Трійця останніх персонажів намагалася зірвати чудове першOVERеснє свято. Утім, як це водиться в усіх добрих казках, свято було врятоване позитивними героями, а першокласники отримали Буквар як ключ до знань.

Честь відкрити перший у новому навчальному році урок випала одинадцятикласнику Ярославу Королеву та першокласниці Яні Суденко. Після того, як вони дали перший дзвоник, всі рушили до своїх класів. Першими під символічною аркою-веселкою пройшли одинадцятикласники. Існує красива легенда: людина, якій вдасться пройти під веселкою, завжди буде щасливою. І ставківські учні оживили цю легенду, шляхом знань крокуючи до щастя, до кращого життя.

Олена Хижна, педагог-організатор

Дні села щедрої осінньої пори

Традиційні Дні села пройшли у вересні у двох селах Шишащини – Покровському й Михайликах. Славна історія і звитяжна праця сьогодення, вшанування видатних односельчан і привітання від юних мешканців – все це й багато іншого увібрали в себе душевні осінні свята.

Майбутнє Покровського – його юні мешканці

Покровське: четверте століття козацького села

2 вересня відзначали своє свято жителі села Покровське, історія якого вимірюється не роками, а століттями.

Засноване село після національної визвольної війни 1648–1654 років. Перша документальна згадка про нього датується 1661 роком. Отже, якщо рахувати від цієї дати, Покровське відзначило вже свій 356-й рік. З часів заснування проживали тут, головним чином, козаки. Село входило до Миргородського полку, який тривалий час очолював Павло Апостол – батько гетьмана Данила Апостола. Павло Апостол мав у цьому селі свій двір і за власні кошти побудував тут церкву Покрови Пресвятої Богородиці. У ній був різьблений іконостас із Сорочинського Свято-Михайлівського монастиря. А головним образом іконостасу стала ікона Покрови Пресвятої Богородиці. 280 років була вона головною святею храму і села. Церква була зруйнована вже у ХХ столітті, але ікона збереглася. Зараз вона перебуває у приватній колекції, та все ж образ повернувся і до Покровського. Сільській громаді подарували фотокопію ікони, а місцева майстриня Валентина Михальченко по цій світлині створила вишиваний образ. І тепер Покрова Пресвятої Богородиці знову оберігає назване на її честь село...

Утім, не минули Покровське й лихі часи. Так, у роки Другої світової війни, захищаючи Вітчизну, загинули 128 мешканців села. Брали односельці участь і в ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, і у бойових діях в Афганістані. А вже у наші дні учасниками антитерористичної операції на сході України стали шестеро жителів громади.

До старостинського округу, крім самого Покровського, входять ще кілька сіл – Малий Перевіз, Климове, Маначинівка. Отже, цей день був і їхнім святом. А села ці сьогодні відомі на весь світ тим, що з ними пов'язані імена видатних людей. Так, у Малому Перевозі, місцевості, що в народі зветься «Хатки», була дача письменника-гуманіста, громадського діяча Володимира Короленка, зараз тут і в Покровському працює чимало відомих художників. У Климовому пройшли дитячі роки знаменитого вченого, який чимало зробив для розвитку вітчизняної медицини, академіка Олександра Богомольця – прадіда Ольги Богомольця, відомого громадського і політичного діяча сучасної України, заслуженого лікаря України. На території округу господарює ПП «Агроєкологія» – відоме на весь світ органічне підприємство, засноване Героєм Соціалістичної Праці, Героєм України Семеном Свиридоновичем Антонцем. Є серед місцевих мешканців чимало достойників, удостоєних високими державними нагородами.

Зараз Покровський старостинський округ живе й розвивається у складі Шишацької об'єднаної територіальної громади. Переваги об'єднання вже відчутні, села отримують різноманітну допомогу, в тому числі фінансову, юридичну тощо. Зокрема, позитивні зміни стосуються благоустрою, на якому працюють робітники й техніка КП «Техкомунбуд». Дуже добре для громади, що тут господарює ПП «Агроєкологія», яке надає роботу значній частині місцевих мешканців,

допомагає школі, дитячому садочку, виділяє кошти на проведення свят, в тому числі – й на організацію цього Дня села.

Зі святом жителів Покровського привітав голова Шишацької об'єднаної громади Олександр Тутка і пообіцяв, що об'єднана громада зробить все, від неї залежне, щоб у селах підвищувався рівень освіти, культури і життя загалом. За дорученням дирекції ПП «Агроєкологія» завідувача відділом кадрів Юлія Лега передала громаді вітання і вручила кращим працівникам підприємства грамоти й грошові премії. Цього дня отримували поздоровлення й подарунки від старостату й спонсорів найстарші й наймолодші жителі села, подружжя з великим стажем спільного життя, багатодітні родини, учасники бойових дій, ювіляри.

Із задоволенням присутні слухали виступи самодіяльних артистів. Зокрема, піснями у власному виконанні порадувала односельців голова старостинського округу Галина Ключко. Розчулили всіх виступи найменших жителів села – школярів і вихованців дитячого садочку, які співали, танцювали, розповідали вірші й гуморески. До речі, дитячий садочок у Покровському зараз відвідують 10 дітей, а початкову школу – 13 учнів. Отже, у селі є діти, молоді сім'ї, а відтак – і майбутнє. Пісенний подарунок жителям Покровського підготував і голова СБК з Ковердиної Балки Микола Швець. А після закінчення урочистостей і концертної програми в усіх була можливість поспілкуватися з друзями й рідними, загадати минувшину свого села, помріяти про майбутнє.

Михайлики: від скіфів до всесвітньої слави

Як свідчать археологи, люди в цих місцях жили ще в I тисячолітті до нашої ери. З тих часів на навколишніх полях ще збереглися залишки скіфських кур-

Історія Михайликів була представлена на старих фотографіях

ганів. Сучасна ж історія села бере свій початок від хутора, який, за переказами, заснував козак Михайлик. За ревізією 1864 року, це поселення було у володінні сотника Данила Лисевича. У 1910 році на хуторі було 13 селянських господарств і мешкало 69 осіб. За даними перепису 1926 року, вже існувало село Михайлики, в якому мешкало 101 житель. Село було центром Михайликівської сільської ради. До неї також входили хутори Безсали, Великі та Малі Хурси, Жемели, Зливки, Руденки, Холодна Балка, Леги, Юшки, Жукова Балка. У передвоєнні роки почалося переселення жителів цих хуторів до Михайликів. Але дотепер назви тих поселень збереглися і у прізвищах жителів села, і у назвах навколишніх історичних місцин.

У 1930-х роках в цих краях відбулася колективізація, під час якої чимало працьовитих людей потрапило під «розкуркулення». У Михайликах тоді було створено два колгоспи. Важкою була робота в них, адже не вистачало навіть тягової сили для обробки землі, тож у плуги доводилося впрягати навіть корів. Тому великою подією в 1931 році була поява в селі першого трактора «Фордзон-Путиловець». З часом ці господарства міцнішали і одне з них – колгосп ім. Паризької Комуні навіть увійшло до числа передових, першим у районі виконавши план поставок державі волокна конопель. А потім розпочалася Друга світова війна. З її фронтів не повернулося 168 воїнів, які захищали Батьківщину. Саме село було спалено фашистами. Та по закінченню окупації постало з попелу...

Сучасна історія Михайликів вже понад 40 років пов'язана із розвитком ґрунтозахисного та органічного землеробства, яке запровадив тут голова колгоспу ім. Орджонікідзе, а потім – засновник і очільник ПП «Агроєкологія», Герой Соціалістичної Праці, Герой України Семен Свиридонович Антоненко. Тож тепер мають жителі села і оздоровлену землю, і чисте повітря, і всесвітню славу, адже за досвідом органічного господарювання в Михайлики приїжджають люди з усіх континентів. На ці роки припав і бурхливий розвиток інфраструктури села, будівництво житла, будинку культури, диссадка, ФАП, пошти, адміністративної будівлі господарства тощо. Великий внесок ПП «Агроєкологія» робить і в сьогодення Михайликів. Це – і робочі місця, і активна участь у житті громади. Зокрема, й на нинішній День села підприємство виділило чималі кошти.

Разом з головами старостинських округів об'єднаної громади з Жоржівки, Великого Перевозу, Великої Бузової, Покровського на нинішнє свято завітав голова Шишацької ОТГ Олександр Тутка. Від ПП «Агроєкологія» учасників свята привітав головний агроном Сергій Козінь. Він вручив грамоти й грошові премії не тільки кращим працівникам підприємства, а й ветеранам праці, які довгі роки сумлінно розбудували господарство, які і досі є прикладом для молодого покоління михайличан.

Довго тривали урочистості й концерт у будинку культури. Привітання й подарунки отримували найстарші й наймолодші михайличани, ювіляри, багатодітні сім'ї, воїни АТО, ветерани праці різних професій – освіти, поштової справи, зв'язку, торгівлі та багато інших достойних людей. Своїми виступами потішили дорослі й юні учасники художньої самодіяльності Михайликів. У захваті всі були від чудового виступу ансамблю «Дівчата» з Шишацького району. Талановиті співачки змусили публіку і плакати, і сміятися, і навіть танцювати. До пізнього вечора біля СБК лунала музика і мешканці Михайликів спілкувалися і раділи, що свято ще більше зблизило людей та згуртувало громаду.

Тетяна Огнева

Іменинники жовтня

3 жовтня
Володимир Михайлович МАНАЧИНСЬКИЙ, водій

5 жовтня
Володимир Михайлович ЦЬОВА, головний інженер

6 жовтня
Надія Іванівна ОДОКІЄНКО, інженер з охорони праці

7 жовтня
Людмила Олексіївна ГОРБАЧЕВСЬКА, юрист
Тетяна Володимирівна МАТУШКОВА, диспетчер з навігації

10 жовтня
Григорій Вікторович КОРОБКА, охоронець

14 жовтня
Катерина Андріївна ЗАЯРА, голова ревізійної комісії

15 жовтня
Наталія Яківна КОТКО, санітар

Олександр Миколайович ФЕСЕНКО, економіст

16 жовтня
Володимир Петрович МУНТЯН, тваринник

17 жовтня
Людмила Миколаївна КАЛИН, вагар-обліковець

18 жовтня
Володимир Миколайович ГАВРИЛЯК, тваринник

19 жовтня
Неллі Георгіївна ЖУРИЛКО, різноробоча

23 жовтня
Михайло Анатолійович КРАМАР, тракторист

24 жовтня
Тетяна Михайлівна МАНАЧИНСЬКА, бухгалтер
Неля Миколаївна КОЛОМІЄЦЬ, обліковець
Оксана Олександрівна ПРОКОПЕНКО, заступник генерального директора

25 жовтня
Катерина Юріївна ПОВОРОЗНЮК, обліковець

28 жовтня
Наталія Іванівна ЛИФАР, офіціант їдальні

30 жовтня
Тетяна Пилипівна ЗЛИВКО, телятниця

Від усього серця вітаємо іменинників та бажаємо щастя, здоров'я, благополуччя, успіхів в усіх починаннях.

«АГРО-ЕКО» – науково-виробниче видання ПП «Агроєкологія»

Зареєстровано управлінням у справах преси та інформації облдержадміністрації 25.08.2003 р. Св. ПЛ 596

ЗАСНОВНИК:
Приватне підприємство «Агроєкологія»
ВИДАВЕЦЬ:
Приватне підприємство «Агроєкологія»

ШЕФ-РЕДАКТОР:
С.С. Антоненко
ВІДПОВІДАЛЬНА ЗА ВИПУСК:
Г. А. Козельська

РЕДКОЛЕГІЯ:
А.С. Антоненко,
В.М. Самородов,
К.І. Ярченко,
Ю.Д. Лега.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
38013, Шишацький район,
с. Михайлики, вул. Леніна, 26
тел. (05352) 9-78-59, 9-76-36.
Газета виходить двічі на місяць.
Наклад: 1300 екз.

ВІДДРУКОВАНО
у ТОВ «Видавництво «Миргород»
Зам. №
Розповсюджується безкоштовно.